

Uit een werk van Thomas Merton (+1968) *

De innerlijke leegte, eenzaamheid en vrede,
zonder welke wij niet van God vervuld kunnen worden,
behoren alleen Maria toe.

Omdat zij helemaal zuiver en stil, rustig en nederig was,
is God in haar mens kunnen worden.

Als wij er ooit in slagen ons te ontdoen van
het wereldse rumoer en van onze hartstochten,
dan is dat omdat zij dicht bij ons is gekomen
en ons laat delen in haar heiligheid en verborgenheid.

Met geen enkele van de heiligen kan men haar vergelijken.

Maria bezit de heiligheid van hen allen,
maar gelijkt op geen enkele van hen.

En toch kunnen wij proberen op haar te gelijken.

En die gelijkenis blijft niet zomaar een verlangen,
neen, het is het enige dat ons verlangen waardig is:
onder alle schepselen

heeft Maria het volmaaktst de gelijkenis met God bereikt,
die Hij in verschillende graden in elk van ons wenst te zien.

Het is ongetwijfeld nodig

over de voorrechten van Maria te spreken,
alsof zij onder woorden kunnen worden gebracht
en naar menselijke normen kunnen worden gemeten.

Het is zeer juist haar koningin te noemen
en te doen alsof wij verstaan wat het betekent,
dat zij troont boven alle engelen.

Maar daarbij mogen wij toch nooit vergeten

dat haar grootste voorrecht haar armoede is
en haar grootste glorie haar verborgenheid,
en dat de bron van al haar macht is
zich niets te weten in de tegenwoordigheid van Christus, van God.

De voornaamste glorie van Maria

bestaat in haar nederigheid en in haar dienstmaagd- zijn.

Als Moeder-van-God (*titel sinds concilie van Efeze 431*)
heeft Maria eenvoudig geloofd in God.

Zij wordt zalig genoemd

niet omwille van een of ander voorrecht,

maar wel omdat zij geloofd heeft

tegen alle menselijke en vrouwelijk verwachtingen in.

Haar geloof en haar trouw aan God

hebben van haar Zijn volmaakt en enig instrument gemaakt.

In Maria heeft God Zijn plan kunnen uitwerken.

* Th.Merton. *Zaadkorrels van contemplatie*.